

X.

Organisationernes Udgifter til Rejser af deres Medlemmer i Henhold til foranstaaende vil i Almindelighed kunne ventes godtgjort efter Regning for hvert Finansaar.

Kommissionen bemærker hertil følgende:

Det Punkt, som i de forløbne Aar har givet Anledning til Divergens, er navnlig Spørgsmaalet, hvorvidt der som Bisidder kan møde en Sagfører, og bag dette Spørgsmaal ligger formentlig Spørgsmaalet om Bisidderens Stilling, navnlig om han under Forhøret i Almindelighed kan optræde som Forsvarer.

Til Belysning heraf skal anføres, at de over Tjenestemænd afholdte Forhør svarer til saavel Efterforskning som Forundersøgelse efter Retsplejeloven. Denne Lov giver ikke i Almindelighed Ret til Forsvarer under Efterforskningen, og Politiet foretager i vidt Omfang Afhøringer uden Medvirkning af nogen Forsvarer. Endvidere haves der i Retsplejelovens §§ 737 og 821 forskellige Begrænsninger i Forsvarerens Rettigheder under Sagen. Derhos er det i § 767 udtalt, at det ikke er sigtede tilladt at raadføre sig med en Forsvarer angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

Det er givet, at man ikke oprindeligt har tænkt sig, at Bisidderen skulde være en Sagfører, idet Forhøret ikke giver Adgang til Procedure, og man har regnet med, at den Støtte, som den mistænkte kan have Brug for under Forhøret, bedst kan ydes ham af en med paagældende Etats specielle Forhold i alle Detailler kendt Person. Det er da ogsaa, naar der bortses fra Centralstyrelsen, meget faa Tilfælde, i hvilke der har været fremsat Ønske om at benytte en Sagfører som Bisidder.

Da saadanne Tilfælde imidlertid kan forekomme, og man ikke finder det rigtigt at afslaa et saadant Ønske, har man foreslaaet udtrykkeligt udtalt i Loven, at der som Bisidder vil kunne anvendes en Sagfører. Man gaar da ud fra, at Styrelsen i disse Tilfælde vil anvende som Forhørsleder en Person med juridisk Uddannelse, helst en saadan, der er i Besiddelse af Kvalifikationer til Udnævnelse til Dommer.

Det skal bemærkes, at man forudsætter som en Selvfølge, at der ikke som Forhørsleder kan anvendes en Tjenestemand, der selv er Part i Sagen. Ej heller maa paagældende Tjenestemands nærmeste lokale foresatte kunne virke som Forhørsleder.

Da Bisidderen har Ret til at yde Bistand ved Vidneførsel og ved Udfærdigelse af skriftligt Indlæg og iøvrigt er tænkt at skulle sikre Tjenestemændene mod, at Undersøgelsen sker paa ubetryggende Maade, finder man ikke Udvidelse af hans Beføjelser paakrævet. Man har dog foreslaaet Ordene »medtage en Tillidsmand« rettet til »vælge en Tillidsmand« for at fremhæve, at Bisidderen maa have Ret til at overvære hele Forhøret og kun bør kunne udelukkes derfra ved en motiveret Kendelse til Protokollen, ligesom det maa være indeholdt i det foran nævnte, at Bisidderen under Vidneførsel maa have Ret til at foranledige stillet Kontraspørgsmaal.

Det skal udtrykkeligt bemærkes, at Bisidderen ikke maa modarbejde Sagens Oplysning; specielt skal nævnes, at det ikke vil være ham tilladt at give sigtede Raad angaaende den umiddelbare Besvarelse af stillede Spørgsmaal.

Kommissionen maa være af den Opfattelse, at der ikke under Forhøret bliver Brug for en egentlig Procedure. Forhørslederen har alene den Opgave at skaffe Sagen oplyst og forelægge den for Styrelsen, og det er denne sidste, som træffer Afgørelsen. Yderligere har den sigtede Ret til, saafremt han ønsker det, at søge Sagen belyst fra sit Synspunkt igennem et skriftligt Indlæg, ved hvis Affattelse Bisidderen — selv om det ikke var omtalt i Loven — kan hjælpe ham.